

ת"פ 2141/09 - מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נגד י ח ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2141-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ'
ק(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

י ח ק ע"י עו"ד מוריה ששון

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. וזו תמצית ממצאי הכרעת הדין:

ביום 10.7.07, היה הנאשם מאושפז בבית החולים "איתנים". באותו יום, הצוות בירר תלונה אודות תקרית אלימה בין הנאשם ובין מטופל בשם פ'. לאחר שהסתיים, הברור, תקף הנאשם מטופל אחר, ש', בכך ששפך עליו כוס מים, הפילו ארצה, הכה אותו בראשו וגרם לו לחבלה בראשו. אנשי צוות רפואי, ובהם ד"ר קונייבסקי, ביקשו לרסן את הנאשם ולקשור אותו בחדר מיוחד. הנאשם התנגד ודרש מד"ר קונייבסקי תרופות הרגעה. ד"ר קונייבסקי הבהיר לנאשם שעליו לרסן אותו ולקשור אותו ואז הנאשם הסתער עליו, הפילו ארצה, נח בו ונשך אותו בידו. בשל התקיפה נגרמו לד"ר קונייבסקי חבלות שונות, שריטות וסימני חבלה ואגב המאבק נשברו משקפיו, אשר מחירם מעל 5,000 ש"ח.

מהכרעת הדין עלה, כי הנאשם גדל גוף ומאוד חזק פיזית, ועל כן נדרשו אנשי צוות רבים על מנת לרסנו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן הקשה בקרבנות. מנגד, התייחס לחלוק הזמן מאז הארוע ונסיבות חייו של הנאשם. לאור אלה עתר להשית על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, הנמצא לשיטתו בתחתית המתחם.

ב"כ הנאשם שמה דגש על נסיבותיו החריגות של המקרה - הנאשם היה מאושפז בבית חולים פסיכיאטרי ומעשיו באו בתגובה לכוונה של הצוות לקשור אותו ותוך מאבק בצוות, ואין מדובר בפגיעה מכוונת. ענין המשליך הן על מצבו הנפשי של הנאשם בעת המעשים והן על הרקע להם.

עוד הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שאין לו משפחה בארץ וסובל מבעיות נפשיות וגופניות שונות וכן לחלוק

הזמן הניכר מאז הארוע.

לאור אלה ביקשה ב"כ הנאשם לקבוע מתחם אשר אינו כולל מאסר, בשל קרבתו של הנאשם לסייג לאחריות פלילית, או ככל שיקבע מתחם הכולל מאסר, לחרוג ממנו בשל שיקולי שיקומו של הנאשם.

מתחם העונש

הנאשם תקף מטופל אחר בבית החולים, הפילו ארצה, הכה אותו וגרם לו לחבלה בפניו. כאשר אנשי הצוות ביקשו לרסנו, תקף רופא, נשך אותו בידו, נגח בו ושבר את משקפיו.

חומרת המעשים ברורה - לא ניתן לקבל פרץ אלימות חסר פשר מעין זה, לא כלפי מאושפז ולא כנגד איש צוות רפואי.

מנגד, יש לתת משקל לרקע לארוע, ולכך שאנשי הצוות הרפואי ביקשו לקשור את הנאשם על מנת לרסנו. מן הראיות עלה, כי הצוות ראה בכך אמצעי משמעותי מקובל (ואקווה כי אינו שגרתי). לא נטען לפני כי מדובר באמצעי פסול וגם בהכרעת הדין אין קביעה בענין זה, אך לא אוכל להתעלם מכך שהנאשם פעל תחת החשש מן הקשירה וניתן להבין לליבו. כמו כן, יש טעם בהערת ב"כ הנאשם, כי אין מדובר בפגיעה מכוונת ברופא, אלא בפגיעה תוך כדי מאבק.

נתתי דעתי לטענה כי הנאשם היה קרוב לסייג לאחריות פלילית. מחוות הדעת הפסיכיאטרית שבתיק, ממנה עולה כי אמנם הנאשם סובל מהפרעות נפשיות, אך היה מודע למעשיו והבין את הפסול שבהם. משכך, אין מדובר במי שהיה קרוב לסייג לאחריות פלילית.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד שנת מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1971 רווק. בשנת 2002 נדון לחמש שנות מאסר בגין עבירות מין בקטינים.

מתסקיר שירות המבחן ומחוות דעת פסיכיאטריות שבתיק עולה, כי הנאשם סובל ממספר בעיות נפשיות, ובהן הפרעות חרדה, הפרעות בתחום המיני ועוד.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות למעשיו ומבין כיום את הפסול שבהם.

תסקיר שירות המבחן פירט גם את הרקע הלא שגרתי של הנאשם, אשר נולד בארה"ב, התגייר ועלה לישראל. מהתסקיר עולה, כי הנאשם גדל בתנאים קשים וגם בישראל מצבו אינו קל, שכן אין לו כאן משפחה או חברים קרובים, אין לו מקצוע או מקור פרנסה קבועים והוא נסמך על עזרת הזולת והרשויות.

הדבר עולה אף מפניית המרגשת של גב' מרים אלפסי (במ/2), ממנו עולה כי הקשר המשמעותי היחיד של הנאשם הוא עם בעלת הדירה בה הוא מתגורר.

כיום הנאשם עובר הליך שיקומי, במטרה לשוב ולהקלט בחברה. ההליך השיקומי האמור כולל עבודה במסגרת חברת המשקם (ר' במ/3), מגורים בהוסטל בעיר כרמיאל, קבלת טיפולים פסיכיאטריים והשתתפות בקבוצה טיפולית לעברייני מין.

להערכת שירות המבחן, ההליך מתחיל לתת פירות וקיימת תוחלת כי בעתיד הנאשם יוכל להשתלב בחברה. לאור זאת, המלצת שירות המבחן היא להמנע מהשתת מאסר ולהשית על הנאשם עונש מותנה וצו מבחן.

דין והכרעה

לאחר לבטים, ראיתי להעדיף את שיקולי שיקומו של הנאשם, לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהמנע מהשתת מאסר או של"צ.

כנגד חומרת מעשי הנאשם והפגיעה בקרבנות, עומדות נסיבות חייו הקשות עד מאוד של הנאשם. מהתסקיר עולה, כי לראשונה בחייו נמצא הנאשם בנקודה אשר אולי תאפשר לו להשתלב בחברה. לאור נסיבותיו ומצבו הנפשי הנפשי, ספק גדול אם יוכל לרצות עונש מוחשי אשר אינו מאסר ממש. ברור, כי עונש זה יסיג את הנאשם לאחור ויוריד לטמיון את המאמץ הרב שנעשה לשיקומו, הן על ידי הרשויות, וחשוב מכך - על ידי הנאשם עצמו.

נתון נוסף לו נתתי משקל רב, הוא העובדה שמאז ביצוע העבירות חלפו למעלה משמונה שנים. אמנם ניתן לזקוף חלק ניכר מחלופי הזמן לחובת הנאשם, אשר כפר במיוחס לו, דבר אשר האריך את ההליכים. עם זאת, במרוצת הזמן אשר חלף מאז המעשים הנאשם עבר תהליך שיקום משמעותי, ויש קושי ממשי להפרע ממנו כיום, על מעשים אותם עשה בטרם החל בתהליך שיקומו, אשר הביא אותו לנקודה אחרת מזו היה בעת ביצוע העבירות.

שיקול אחרון אותו אציין, הוא המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי. המשך פיקוח שירות המבחן על ההליך השיקומי מהווה מעין "רשת בטחון" עונשית, כי אם חלילה יחדל הנאשם מלהשתתף בהליך השיקומי או יסטה מדרך הישר, יוכל בית המשפט לגזור דינו מחדש ולהשית עליו עונש ההולם את מעשיו.

פיצוי למתלונן

מן הראיות עולה, כי הנאשם גרם לד"ר קונייבסקי לחבלות גוף ולנזק כספי ישיר שמעל 5,000 ש"ח - וזאת בערכי שנת 2007. עם כל ההבנה למצבו הכלכלי של הנאשם ולהליך השיקומי אותו עבר, אין כל סיבה כי נפגע העבירה ישא בנזק זה, או כי יקבל הסכום לשיעורין. לאור זאת ראיתי לחייב הנאשם לפצות את נפגע העבירה במלוא נזקו. עם זאת, ראיתי לתת לנאשם ארכה לגיוס הסכום.

סיכום

לאור האמור למעלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על כל עבירת אלימות תוך שלוש שנים מהיום.
- ב. פיצוי למתלונן ד"ר יהודה קונייבסקי, עד תביעה מס' 1, בסך 6,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16. המאשימה תעביר למזכירות את פרטיו של העד עד ליום 1.12.15.
- ג. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. הנאשם יהיה תחת פיקוח שירות המבחן וישתתף בכל מסגרת או הליך אשר השירות יראה כי נחוצים להמשך שיקומו. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד במבחן, יגזר דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 3

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ו, 29 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.